

ОТДѢЛЕНИЕ ВТОРО.

Сжитата поляна, както въ първото дѣйствиене.

ДѢЙСТВИЕ I.

Доримена, Ликастъ и Сганарель

Скришно въ единъ жгълъ.

Ликастъ. Впсутявашъ ли се, хубава Доримена, или наистина приказвашъ?

Доримена. Наистина.

Лик. Прочее ште се оженишъ?

Дор. Да.

Лик. Но кажи ми, възможно ли е това хубаво тѣло да крие толкова тѣвръда душа? забравяшъ ли клетвитѣ ни? отричашъ ли толкова жарката ми любовъ?

Дор. Азъ да забравѣжъ сичко това? О! онеправдавашъ ме, любезний ми Ликасте! само богатствата на оня безуменъ старецъ ме принудихъ да приемъ това, и никакъ ни най-малката наклонность къмъ него. Ти си сиромахъ, и азъ безъ зестра, и, както знаешъ, на тоя свѣтъ безъ веесилнитѣ пари, а най-вече днесъ човѣкъ преминува нещастенъ животъ.

Лик. Ако да бѣ станало това съ друго нѣкое намѣрение штеше сърдечно да ме наскърби, Но, когато работата е за пари, мълчиж; што да се прави? О Боже мой! ако да имахъ поне штастието да те видѣжъ следъ два мѣсеци чернооблечена! О! колко ти приличать чернитѣ!

Дор. И азъ . . . *(Като вижда Сганарела)* и азъ колко го обичамъ! сѣка негова дума, сѣко негово движение обладава повече и повече сърцето ми.

Сган. *(Като се приближава).* Благодарѣжъ ви Госпожице моя.

Лик. Негова Милость ли е? . . .